

Cine știe

Rujoiu Mihai

Eu te-am iubit și te iubesc,
Cât viața mea va fi să fie
Voi fi nisipul necernut
Sau poate, marea,cine știe?
Umbra de zid ce a crăpat
Din care ies prea rare flori
O geană pură într-un ochi,
Stea eclipsată de reci nori,
Amurg de ziuă neînceput
În care roua plânge iar,
Un fruct necopt și obosit,
Semințe care-ncet răsar,
Un vis aprins atât de fin
În așternut de albă colivie
Ce cântă-ntr-un sărut banal,
Sau,poate plânge,cine știe?
Ecou divin la colț de cer
Aruncă-n zare vorbe multe,
Pășesc pe drumul apelor
Care străbate des un munte,
Un mugure desprins de vânt
Zboară acum încă agale
Dând sentimentelor destin
Și ochilor priviri reale.
Apăs cu pasul urma ta
Din ce răsar flori de câmpie,
Parfumul e plin de iubire,
Sau de iluzii,cine știe?